

* సామాన్య దంపతులు

౧

“తలుపు తియ్యి!”

“వస్తున్నా”

“(కోపంతో) ఇంకా ఎంతసేపు వస్తున్నావూ. తలుపు తియ్యండి వుంటేనే!”

“(తలుపు తీసి) పిల్లలూ చాటలోవున్న పిండి కింద పారపోస్తున్నాడు. అది దాచి వచ్చాను.”

“ఏడవలేక పోయావు, నీ తెలివితగలడ. ఆఫీసులో చచ్చి చచ్చి ఇంటికివస్తే ఇంటిదగ్గరా మళ్ళీ చావడమే... ఇక్కడ దీప మెక్కడ పెట్టావు. నన్ను చంపుకుతినేస్తున్నావునువ్వు. బతికుండగా కాల్చేస్తున్నావు.”

“దీపంవత్తి అయిపోయింది. అంచేత అది ఇక్కడికి తీసు గొచ్చి పెట్టాను.”

“నీశార్ధం. దీపంవత్తి అయిపోయిందో లేదో మొదట చూసు కుని తగలడొద్దూ. నీఅమ్మ కడుపు మాడినది. ఇలా తగలపెట్టూ ఆదీపం.”

“పెడుతున్నా”

“ఏం పెడుతున్నావు, పెట్టితగలడ మంటూంటేనే. నన్ను కాల్చుకు తినడానికి పుట్టావునువ్వు. వొద్దువొద్దోయ్ అంటూ వుంటే నిన్ను పెళ్ళిచేశాడు మానాన్న. (మంచంమీద పడు కుంటాడు) ప్రాణా లెగిరిపోతున్నాయి. కాళ్లు లాక్కుపోతు

*ఈ రచన 1934 లో రచించిరి.

జయలక్ష్మి ౧ వ సం. 9 వ సంవకలో (ఏప్రిల్ మే 1936)

న్నాయి. రోజూ ఇంతే రోజూ ఇంతే, అక్కడా ఇక్కడా కూడా.”

“భోజనానికి లేవండి తింటే కడుపులో చల్లగా వుంటుంది.”

“వడిసిన వెధవదయ ఇదోరకం కాల్చుకు తినడం కమోసు వాతమీద వేణ్ణిళ్ళు పోసినట్టు”

“భోంచెయ్యమన్నా తప్పే!”

“ఇంక నోరుమూసుకో, వొళ్లు వాయకొట్టాను.”

“దెబ్బలకేం లోటూ.”

“ఏమిటీ!”

“ఏంలేదు.”

“ఏమిటో నణుగుతున్నావులే, మహా. ఇదిగో ఇప్పుడే చెప్పున్నా. నాదగ్గర తిన్నగా బతకదలచుకుంటే నన్నేమనొద్దు తెలిసిందా మరీ, మరీ చెబుతున్నా ఆతర్వాత నన్నేమనొద్దు.”

“అలాగే”

“ఏడిశావ్!”

“(తనలో) సంధ్యవేళ అవుతూందంటే ఒళ్ళు గజగజలాడి పోతుంది, తినడానికి పెద్దవులివస్తుందా అన్నట్టు. సాయంత్రమైతే సరి గుండెల్లో దడవుట్టుకొస్తుంది”

“ఏదో ఇంత పిండాకూడు పెట్టు.”

“.....”

“వేగిరం యేదో పడేసెయ్యి, తిని యేడుస్తా”

“వడ్డన అయింది”

“(కలువుకుంటూ ఉంటే నెయ్యి వడ్డిస్తుంది) నెయ్యి కాచి యేడవక లేక పోయావూ?”

“నిప్పులా ర్చేళాక జ్ఞాపక మొచ్చింది నెయ్యిమాట. వేడి

అన్నమేగనక వేసుగోండ్లి.”

“ఏదో తగలెయ్యి.”

“.....”

“పప్పులో ఉప్పెక్కువ పా రేళావేం. నాకంత తిండి పెట్టడం కష్టంగావుంటే నేను వండనని చెప్పరాదూ. నేనివార భోం చెయ్యను.”

“కూచోండి!”

“వెళ్లి.....”

“అప్పిడే వీధిలోకే వెళ్లి పోయారు. నాకూ ఉపోషమె ఇవార. మనిషి నోరెత్తితే పువ్వుల్లాంటి మాటలాడతారు. మనస్సు రాయి అయిపోతూంది. నాఖర్మ మేమిటోగాని.”

3

“పిల్లాడికి శైత్య మెందుకు చేసింది?”

“ఏమో!”

“నిన్న వానలో ఆడేడేమిటి?”

“నేను చూస్తూనే ఉన్నా ఆడలేదు.”

“ఆడకపోతే శైత్యమెందుకు చేసింది?”

“ఏమో! నేను బియ్యం బాగుచేసుకుంటూ ఉంటే, వాడు అవతలివేపుకి వెళ్లాడు. వెంటనే ఇంట్లోకి తీసుకొచ్చాను.”

“అదుగో అలాగ చెప్పు. నీ తెలివి తేటలు శాలినట్టే వున్నాయి, వెధవ తెలివి.”

“ఎంతకని కనిపెట్టుకుకూచోను, ఇంటి పనులు చేసుకోవాలా వద్దా? బియ్యం బాగుచేస్తావుంటే వాడలా వరుగెత్తుకెళ్ళాను.”

“దరిద్రగొట్టు వెధవో యని అందుకే నే నేడుస్తున్నా.”

“ నేనివాళ నాటకానికి వెళ్ళాలి. వేగిరం తిండిపెట్టు. ”

“ నన్నుకూడా తీసికెళ్ళతారా ? ”

“ ఎవడో పెళ్ళి కెళ్ళుతూ పిల్లని చంకనెట్టు కెళ్ళాడుట, ”

“ మాడ్జిల్లో మాతమ్ముడు నాటకానికి తీసుకెళ్ళడమే కాని ఈడ్జిల్లో వెళ్ళేలేదు. ”

“ మీడ్జిల్లో నాటకంలాగే ఉంటుంది ఈ డిజిల్లో నాటకం కూడా. ”

“ వెనక మీరు చూసిన నాటకాలలాగే ఉంటుంది, ఈ నాటకంకూడా. ”

“ ఆలాగ మాటకి మాట అంటేనే నీబతుకు బద్దలవుతుంది. ”

“ అయితే నోటంబడిమాటే రాకూడదేమిటి. ”

“ నేనున్నంతసేపూ రాకూడదు. చేత్తో నోరుమూసుకుని వుండాలి.. కావలిస్తే నేను వెళ్ళాక పెంకు తెగిరిపోయేటట్లా అరువు. ”

“ నాకేంపట్టింది అలాఅరవడానికి. నేను నింపాదిగానే మాట్లాడుతూ వుంటాను. ”

“ అయితే నేనేనా పెంకు తెగిరిపోయేటట్లా అరుస్తూ ఉంటాను. ”

“ నేనన్నా నేమిటి ఆమాట. మీరు చిరాకుగా గట్టిగా మాట్లాడుతూఉంటారుగాని. ”

“ ఏదో నాకెండుకీవెధవగోల, ఏదోపడేసెయ్యి, నోరుమూసుగు తిని పోతాను. ”

“ (తవలో) సరసంగా మాట్లాడితే కొట్టాస్తారమ్మా నాబతుక్కాలా. ”

౨

“ ఇందాకల్లా ఎవరూ మీకోసం వచ్చారు ? ”

“ మనుష్యులే, రాక్షసులుకాదు. ”

“ ఊరికే అడుగుతున్నా ఎవరని. ”

“ యమధర్మరాజు. ”

“.....”

“ నేనలాగు పోవాలి తలుపు వేసుకో. ”

“ ఎక్కడి కెళతారు. ”

“ ఎక్కడికెళ్తే నీకెందుకూ, తిరిగి వస్తానో రానోఅనా. తిరిగిరాకపోతేనే సుఖంగాఉంటుంది నీకు. ”

౩

“ అద్దం ఎందుకూ బద్దలయిందీ. ”

“.....”

“ చెప్పు చెప్పవేం. ”

“.....”

“ చెప్తావా చెప్పవా? ”

“ పిల్లవాడు చేతిలోదిలాక్కునికిందపడేశాడు ”

“ పిల్లవాడి కద్దమెందుకిచ్చావు ? ”

“ నేనియ్యలేదు. ”

“ నేను. తల దువ్వుకుంటూఉంటే వాడు తీసుకుని “ ఇచ్చేసియ్యి ” అంటూ ఉంటే కిందపడేశాడు. ”

“ ఇంతవనికీమాలిన దానివయితే నువ్వెందుకు వనికొస్తావు. ”

౪

“ ఇక్కడపెట్టుకున్న అరటిపళ్ళు ఎవరు తీశారు ? ”

“ నేను. ”

“ ఏంచేశావు. ”

“ అదిగో ఆరింట్రోనూ వొకటి తిన్నాను. తక్కినఅయిదూ ఇక్కడ దాచాను. ”

“ నేను అసలు నిన్ను ఆపళ్లు ముట్టుకోమన్నానా ? ”

“ ”

“ చెప్పు, చెప్పవేం. ”

“ లేదు. ”

“ మొదటి తప్పు నన్నడగకుండా పళ్లు ముట్టుకోడం. రెండో తప్పు నేను నాకోసమని తెచ్చుకొన్న పళ్లు తినేసెయ్యడం. ”

“ అదిగో అయిదు పళ్లున్నాయి. ”

“ అయిదు పళ్లున్నాయి. నువ్వుఉన్నావు. నేను తిందామని ఆప్యాయంగా తెచ్చుకొన్నపళ్లు నువ్వెందుకు తినేశావు ? ”

“ నాకు తెలియలేదు మీరుతిందామని తెచ్చుకున్నారని ”

“ నేను చచ్చాక తెలుస్తుందాయేమిటి నీకు ” (కొడతాడు)

“ ఇదిగో బజారు కెళ్తున్నా. నీకేమీనా కావాలేమో చెప్పు కొనితెస్తా. ”

“ నాకేమక్కర్లేదు ”

“ అయినా చెప్పు, కొనితెస్తా. ”

“ నాకక్కర్లేందే. ”

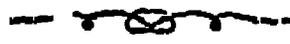
“ నేనుముచ్చటగా అడుగుతున్నా, కొనితెస్తా చెప్పు. ”

“ తర్వాతనన్ను దెప్పి చంపడానికి, నాకేమీ అక్కర్లేదో యంటూఉంటేనే. ”

“ నీఖర్మం నేనేంచేసేది. వెనకేదో రవికెలగుడ్డ కావాలన్నావు కాదూ. ”

“నాకు కావాలసినన్ని రవికెలున్నాయి. అక్కర్లేదు.”

“నువ్వు కొయ్యపోతుమనిషివి. నిన్ను అడగడం నాదే బుద్ధి పొరపాటు. లెంపలు వాయించుకుంటున్నా. (లెంపలు వాయించు కొని వెళిపోతాడు.)

అన్యోన్య దంపతులు

౧

“ఓయ్ ! తలుపు తియ్యి !”

“వచ్చే”

“... ..”

“ (తలుపు తీసి) పిల్లాడు చాటలోపిండి కింద పారపోస్తున్నాడు. అది తీసి దాచివచ్చాను.”

“ అంత పెంకితనం చేస్తున్నాడూ! ”

“ అంతా యింతానా! ”

“ అయితే శిక్ష వేస్తాను. ”

“ ఏం శిక్ష వేస్తారు ? ”

“ చూద్దూగానిగా. ”

“ అయినా చెప్పండి ”

“ వాడిచేత నిన్ను నాలుగు తన్నిస్తాను. ”

“ మంచి శిక్షే ! పోనీ మీరు తినండి. ”

“ నేను తిన్నా నువ్వు తిన్నా ఒకటేగా ! ”

“ అంచేతే మీరు తినడం. ”